

תת"ע 7314/05/16 - מחמוד כליל נגד מדינת ישראל, לשכת תביעות תעבורה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7314-05-16 מדינת ישראל נ' כליל מחמוד

בפני	כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מבקש	מחמוד כליל
	באמצעות בא כוחו עו"ד ראפת אסדי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	לשכת תביעות תעבורה

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר בתאריך 26.09.16 (עבירה של נהיגה בשכרות מתאריך 20.2.16).
2. לטענת המבקש, הוא לא ידע על מועד הדיון, לאחר ששחרר מייצוג את בא כוחו עו"ד מוחמד דרוויש. המבקש הוסיף וטען, שמחומר החקירה עולים כשלים ראייניים מהותיים המצדיקים את ביטול פסק הדין. בהקשר זה הפנה לחומר החקירה וטען, שפירוט נסיבות המקרה חסר ולא נרשם בו דבר, ובפרט לא צוינה שעת העברת המבקש לבדיקת השכרות באמצעות מכשיר הינשוף. כן הפנה לעובדה, שהשימועים בעניין פסילת רישיון הנהיגה ואיסור השימוש ברכב בוצעו באותה השעה בדיוק. עוד ציין, כי דוח העיכוב מולא בדיעבד, וסעיפים מהותיים בו לא מולאו כגון: שעת קבלת האירוע, שעת הגעה לאירוע ושמות השוטרים שהשתתפו באירוע. עוד ציין, שבמסמכים חסר תאריך החלפת בלון הכיול. בנוסף הפנה לסתירות בגרסאות השוטרים לעניין זהות השוטר שעייב את המבקש. עוד טען, שדוח המאפיינים ומבחן הביצוע אינם מלמדים על שכרותו של המבקש. הוסיף וטען, כי בכל הטפסים שמולאו לא צוין מספר הדוח, ולא ניתן לקשור ביניהם לבין האירוע. בנסיבות אלו טען, כי ייגרם למבקש עיוות דין, אם בקשתו לא תתקבל.
3. המשיבה התנגדה לבקשה לאור השיהוי הרב בהגשתה. הגישה את חומר החקירה והדגישה את העובדה, שהמבקש עצמו הודה בשתיית אלכוהול טרם נהיגתו.

דין והכרעה

כללי

4. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות. על פי עובדות כתב האישום, ביום 20.02.16 נהג המבקש ברכב פרטי ברח' מרכוס ברוך 18 חיפה בשכרות, כשבגופו נמצא ריכוז אלכוהול של 465 מיקרוגרם בליטר אחד של אוויר נשוף.

5. לאחר שבחנתי טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות הגעתי לכלל מסקנה, לפיה דין הבקשה להידחות.

6. בכל הנוגע לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נקבע בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 כדלקמן: **"נגזר דינו של המבקש בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין"**.

בית המשפט רשאי לבטל הכרעת דין או גזר דין שניתנו בהעדר המבקש, בהתקיים אחד משני תנאים חלופיים: האחד, אם ראה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש. השני, אם מצא, שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

המבקש זומן כדין ואי התייצבות לדיון אינה נובעת מסיבה מוצדקת

7. המבקש זומן כדין ליום 22.06.16 - מועד שנדחה לבקשת בא כוחו לתאריך 26.9.16, המועד בו ניתן פסק הדין בהיעדר, לאחר שהמבקש ובא כוחו לא התייצבו לדיון.

8. אשר לטענת המבקש, לפיה לא ידע על מועד הדיון, מאחר ששחרר את עו"ד מוחמד דרוויש מייצוגו, אין בטענתו זו של המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון. ככל שהמבקש אכן שחרר את בא כוחו מייצוגו בתיק זה, חובה היה עליו לברר את מועד הדיון ולהתייצב, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו. מעבר לנדרש אציין, שמעיון בתיק בית משפט עולה, כי עו"ד מוחמד דרוויש מעודכן כמייצג במערכת "נט המשפט" מיום 22.06.16, ואין בתיק כל בקשה לשחרור מייצוג.

9. לאור האמור לעיל, אין בטענות המבקש כדי להצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון.

האם ייגרם למבקש עיוות דין ככל שפסק הדין יוותר על כנו

10. לבקשתי הוגש תיק החקירה, ולאחר עיון בו לא שוכנעתי, שנפל פגם בפעולות השוטרים, והראיות מצביעות על כך,

שהבדיקה בוצעה כנדרש ובהתאם לנהלים.

11. בוצעו בדיקות כיול ובדיקות עצמיות תקינות בתחילת ובסיום המשמרת, הופקו פלטי נשיפה תקינים ומולאו כל הטפסים הנדרשים המלמדים על ביצוע בדיקה תקינה לרבות טופס דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף.

מדו"ח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות עולה, כי השוטרת חנה מלול עצרה את רכבו של המבקש בשעה 01:00, ומפיו של המבקש נדף ריח חזק של אלכוהול, בדיקה במכשיר הנשיפון העלתה אינדיקציה לשכרות. השוטרת הודיעה למבקש בשעה 01:20, כי הוא מעוכב לצורך בדיקת שכרות, וחל עליו איסור לאכול, לשתות, לעשן או להקיא. כמו כן, נשמר עם המבקש קשר עין רציף. בשעה 01:31 ביצע השוטר שמוליק בן חמו למבקש בדיקת נשיפה באמצעות מכשיר הינשוף, והופק פלט נשיפה תקין.

בטופס דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף ציין השוטר בן חמו, כי ווידא, שהמבקש לא אכל, לא שתה ולא הקיא במשך 15 הדקות שקדמו לבדיקה ולא עישן עובר לבדיקה.

ניכר, כי השוטרים הקפידו למלא את הטפסים כנדרש ופירטו את נסיבות המקרה.

אומנם המבקש הצליח בחלק מבדקי "מבחן הביצוע", אך אין בכך כדי לסתור את תוצאת בדיקת הנשיפה, אשר מתיישבת עם הודאתו, לפיה שתה שתי כוסות וויסקי טרם נהיגתו.

12. יצוין, שלא די בכפירה כללית כדי להיעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר, ועל המבקש לפרט טענות הגנתו (ראו: רע"פ 1733/04 **אל עוברה נ' מדינת ישראל** (23.2.2004)). יודגש, שעל מנת לבטל פסק דין שניתן בהיעדר יש להעלות טענות הגנה כבדות משקל, ולא די בטענות קלות ערך.

13. במקרה זה טענות ההגנה אינן כבדות משקל, ואין בהן כדי ללמד על כך, שנגרם למבקש עיוות דין.

14. להלן אתייחס בקצרה לטענות המבקש:

אין בעובדה שהשימועים (פסילה מנהלית ואיסור שימוש מנהלי ברכב) בוצעו באותה השעה כדי ללמד על כשל ראיתי או כרסום בראיות. מדובר בהליכים מנהליים שבוצעו לאחר ביצוע בדיקת הינשוף, ולאחר שהתקבלו תוצאות הנשיפה. לצוין, שמדובר בשני שימועים רצופים, שבוצעו על ידי אותו הקצין, וזו כפי הנראה הסיבה שנרשמו באותה השעה. יודגש, שהקצין שביצע את השימועים אינו קשור בביצוע בדיקת הנשיפה והפעולות שקדמו לה.

לטענת המבקש, דו"ח העיכוב מולא באופן חסר. אין בעובדה זו כדי להשליך על הליכי בדיקת הנשיפה שבוצעו כנדרש.

מכל מקום, דו"ח הפעולה כולל את הפרטים הבאים: פרטי המבקש, העבירה בה הוא חשוד, תאריך ושעת מילוי הדו"ח, העובדה שהשוטר הזדהה בפני המבקש והודיע לו שהוא מעוכב, תגובת המבקש וחתימות המבקש והשוטר. בהתאם, לא מצאתי, שנפל פגם מהותי בהליך העיכוב.

אשר לטענה, לפיה הטפסים השונים אינם נושאים את מספר הדו"ח, ובהתאם לא ניתן לשייכם למבקש, אין בה כדי לכרסם בראיות המאשימה, מהטעם שניתן לשייך כל מסמך ומסמך לדו"ח, אם באמצעות מספר האירוע ואם באמצעות פרטי המבקש.

כך גם אין ממש בטענה, לפיה לא נרשמה שעת העברת המבקש לבדיקת הנשיפה. בסעיף 9 לדו"ח פעולת אכיפת איסור נהיגה בשכרות נרשם, שהמבקש הועבר לבדיקת הנשיפה בשעה 01:28.

בכל הנוגע לטענה, לפיה לא נרשמה שעת החלפת ה"בלון" אצטין, כי זו אינה בעלת כל נפקות מהטעם, שבתעודת הבלון נרשמה תקופת תוקף הבלון (16.7.15 - 16.7.17), ובדיקת הנשיפה בוצעה בתוך תקופה זו.

15. לאור כל האמור לעיל יש לקבוע, שלא חל כל כרסום בראיות, ולא נגרם למבקש כל עיוות דין בעצם הרשעתו.

16. ער אני לעובדה, שעונש הפסילה שהוטל על המבקש (30 ח') אינו קל, אך אין בכך כדי ללמד על כך שנגרם לו עיוות דין. פסילת המינימום הקבועה בפקודה הינה 24 חודשים, ובגופו של המבקש נמדדה כמות אלוהול הגבוהה באופן משמעותי מזו המותרת, וגזר הדין אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של נהיגה בשכרות.

17. מכל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

18. עיכוב ביצוע גזר הדין מבוטל בזאת, ועל המבקש להפקיד את רישיונו עד ליום 1.5.19. הקנס ישולם בתוך 90 יום.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ט, 14 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.